

ne PAVLVS noster palam se Sabinianum professus est. c) De CAIO autem, vtrum cum Sabinianis, an cum Proculeianis fecerit, dubium videtur. In fragmento enim, quod ex ipsius *rerum cottidianarum seu aureorum Libro II.* TRIBONIANVS nobis seruauit, d) Proculeianorum sententiam tuetur, contra vero in Institutionum eius fragmento, e) Sabinianis accedit. Quare omnino alteruter horum locorum corruptus videtur. Sed quis? ANIANVM institutionibus manum adulterinam adhibuisse ALEANDER, f) & cum CUIACIO SCHVLTINGIUS g) malunt. Contra vero TRIBONIANVM adulterasse alterum CAII locum magis placuit OISELIO h) & MERILLIO, i) neutrum definit EV. OTTO. l) Quam vero rationem hac in re sequuti Proculeiani, de eo miror disputasse viros doctos, veluti MERILLIUM & OTTONEM. Aperte enim PAVLVS, qua vti sint ratione, indicat, dum dicit, propter pretium picturae. Quare ergo aliam iis affingamus rationem, & de ea multum laboremus? Forte non satis idonea illa videtur, quam profert PAVLVS. Sit ita. Demus. Sed an ideo definit esse ratio, quae mouit Proculeianos, vt ita sentirent?

§. X.

c) in L. 23. §. 3. D. de rei vindicat.
 d) in L. 9. §. 2. D. de acquir. rer. domin.
 e) Lib. II. Tit. I. §. 4. extr.
 f) ad hunc CAII locum, vbi diximus sub lit. b.

g) ad eundem CAII locum ib.
 h) itidem ibidem.
 i) ad §. 34. l. de rer. diuis. Vide quoque Obseru. VIII, 28.
 l) ad §. 34. l. de rer. diuis.